

סילאן דלאא

קירות

בית משותף או מיטות רבות

אֲנַחְנוּ צְרִיכוֹת לְבַקֵּשׁ רֵשׁוֹת לְבַקֵּר אֶת הַשְּׁנִיָּה, אִין לְנוּ מְקוֹם
אֲנִי מְדַבֵּרֶת עַל עֲצָמֵי בְּרָבִים בְּתַקְוָה שְׂאֲרָאָה אוֹתָךְ שׁוֹב בְּקָרוֹב

הָאֲרִיחִים חֲלָקִים, גְּבַהֲתִי אֲנִי מְרַגֵּשָׁה גְבוּהָה יוֹתֵר הִיא מִחֲבָקָת
אוֹתִי הַשְּׁעָר שְׁלֵנוּ זֶה וְרֵטֵב אֲנִי יְכוֹלָה לְהַרִיחַ מִמֶּנָּה אֶת הַבֵּית

אֲמִי הַתְּחַנְנָה לְמִשְׁהוּ שִׁיחֲזִיר אוֹתָנוּ וְאֲנִי הַתְּחַנְנָתִי לְמְקוֹם לְקַרְא לּוֹ שְׁלִי
אוֹ שְׁלֵנוּ, מְעִירוֹת אֶת הַשְּׁנִיָּה מִתְּחַבְּאוֹת מִתַּחַת לְמִטָּה מִתְּחַבְּקוֹת

עֲצָמִים בּוֹהֲקִים כְּתָמִים וּגְדוֹלִים מְחוּץ לְחֵלוֹן נְדָמִים לְמַפְלְצוֹת אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים
לְטִיל שֵׁם יוֹם אַחַד בְּאוֹר אֲנִי רוֹאָה פָּנֵס שְׁבוֹר וְחוֹזֶרֶת לִישָׁן

אֶת הַשְּׁעוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת שְׁבִילֵינוּ יַחַד בְּשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת לְחֵינֵינוּ
אֲיִנֵּי זֹכֶרֶת כָּלֵל מִצְחִיק כִּי אֶת כָּל הַשְּׂאֵר אֲנִי זֹכֶרֶת מְצִין

אִין לִי מְקוֹם הַתְּעוֹרְרָתִי וְכַעֲסָתִי וְכַעֲסָתִי כָּל כֶּךָ הִילָּהָ לְיָדִי
הַשְּׁמִיעָה קוֹלוֹת מְרָצִים רְצִיטִי לְהַעִיר אוֹתָהּ לְהַגִּיד שְׁזֶה לֹא בְּסֹדֵר

בְּמַעֲבַר מְחַדֵּר לְחַדֵּר תָּמִיד יִשְׁנֵם גְּשָׁרִים לְחִצּוֹת שׁוֹם דְּבָר לֹא בָּא בְּקָלוֹת
שׁוֹמֵרֶת הִלְיָה נּוֹחֶרֶת וְאֲנִי מְדַגְדֶּגֶת אֶת כַּפּוֹת רְגְלֵיהָ, בְּקִשְׁתִּי שִׁיקְרָאוּ לָכֵם מֵהַבֵּית

מְרַבֵּית הַשְּׁעוֹת בּוֹדְרוֹת מְשׁוֹם שְׁכָל הֵיטֵר יִשְׁנִים כָּל כֶּךָ טוֹב, אֲנִי לוֹמֵרֶת לְצַחֹק
גַּם עֲכָשׁוּ כָּל הֵיטֵר יִשְׁנִים כָּל כֶּךָ טוֹב וּמְרַבֵּית הַשְּׁעוֹת בּוֹדְרוֹת

מְעִירוֹת, מִתְּחַבְּאוֹת, מִתְּחַבְּקוֹת, אִין לְנוּ מְקוֹם יַחַד (אֲרַגֵּז חוֹל הֵלִיקוֹפְטֵר גְּבוּהָ
מִטּוֹת זֶהוּת מְסֻדָּרוֹת בְּשׁוֹרָה פְּנֵת צִיּוֹר עִם גִּירֵי שְׁעוֹה)

אֲנִי תוֹהָה אִיד לְמִדְתִּי לְזֶהוּת אֲתָכֶם אֶפְלוּ בְּחֶשֶׁךְ אוֹ אֶת קוֹל הַסְּנָדְלִים שְׁלָכֶם
נּוֹקְשִׁים בְּחֶצֶר מְאֻחֲרֵי הַחֵלוֹן שְׁלִי וְלֹא מְעַמִּידִים פְּנֵי מַפְלְצוֹת

עמדה בנוגע לכמה צורות שלטון, כשאחת החלופות היא משטר ריכוזי, כמעט מחצית מהישראלים (44%) סברו שמנהיגות חזקה עדיפה על בחירות ועל הכנסת. 59% מעוניינים בצורה אחרת של שלטון לא דמוקרטי, שלטון מומחים שיקבלו החלטות על פי שיקולים מקצועיים (עמ' 67-68). הליקוי בשתי שאלות אלו נעוץ בעובדה שהן לא נשאלו בהקשר של בירור התמיכה בדמוקרטיה הפרלמנטרית לעומת הדמוקרטיה הנשיאותית. ייתכן שהצבת מודל המשטר הנשיאותי כמודל דמוקרטי, היתה מורידה משמעותית את התמיכה במשטר לא דמוקרטי, באשר לפי עורכי הסקר יש ליותר משליש האזרחים "נסיות אוטוריטאריות מובהקות" (עמ' 82). הצורך בהצבת המודל הנשיאותי מתחזק נוכח הביקורת החזקה על המפלגות ובייחוד נוכח חוסר האמון בהן (עמ' 114).

בסקר עצמו מתברר, שמבחינת אזרחיה, לוקה ישראל באי הפנמת עקרונות ותפיסות הדמוקרטיה הליברלית. רק 51% מכלל הציבור מצדדים בשוויון זכויות מלא בין יהודים לערבים [אם כי במקום אחר צוינו אחוזים שונים: 54% מהיהודים בישראל תומכים בשוויון זכויות מלא בין יהודים לערבים]. לא פחות חשוב מכך, מתברר כי [בדומה לשנת 2009] גם השנה 53% מהיהודים בישראל הסכימו לאמירה שעל הממשלה לעודד הגירת ערבים מהארץ (עמ' 71). נוכח הדרת הערבים מהשירות הציבורי לא מפתיע להיווכח כי ש-70% מהיהודים מתנגדים למינוי ערבים לתפקידים בכירים במדינה (עמ' 118). נתון מדאיג נוסף הוא ש-62% מהיהודים סבורים שכל עוד מדינת ישראל נמצאת בסכסוך עם הפלסטינים אסור להתחשב בדעות האזרחים הערבים בנושאי חוץ וביטחון (עמ' 119).

ניתן לסכם ולומר שמבחינת היחס למיעוט הערבי, מדינת ישראל לוקה מהותית ביחס להגדרה של מדינה דמוקרטית מודרנית, בה כל האזרחים הם הריבון והם שווים בפני החוק בזכויותיהם. אם מדברים על עיקרון הדמוקרטיה הליברלית כמו חופש ההפגנה הנובע מחופש הביטוי, עולה החשש שלא רק הנשאלים לוקים בהפנמת מהות הדמוקרטיה הליברלית, אלא גם עורכי הסקר, בניתוח תוצאותיו. כך לדוגמה מתברר: "57% סבורים שיש לאפשר למשטרה לפזר הפגנות הפוגעות בסדר הציבורי, כאשר במונח 'סדר ציבורי' התייחסה השאלה לשיבושי תחבורה, כלומר לאי נוחות מסוימת אך לא לפגיעה ברכוש או בנפש" (עמ' 112). האם הסדר הציבורי חשוב יותר מזכות ההפגנה? האומנם תפקיד המשטרה הוא לפזר הפגנות במקרים אלו או להסדיר את הסדר הציבורי במהלך קיום ההפגנה? ❖

יוסי ברנע

אסור להיכנס או בית מתחת לכפות הרגליים

אסור היה להכנס או משהו בסגנון, הם עמדו בשורה ואמרו אסור אסור אסור ואני הנהנתי הנהנתי והנהנתי, כך היה נהוג

(באותו הבקר הטלפון שלי צלצל והרמתי את רגלי מהמזרן וסרבתי לקפה אני ואוה נסינו להבין איך להגיע לצור באהר)

החיל מולנו מדבר אנגלית, בעברית אני אומרת לא צריך ה'לם הוא מחזיר את הרמון למקום.

אנו עולות להשקיף על גג בשורת הבנינים שמאחור אפשר לראות רק את הגג השני, צבת מתכת כתמה מרחפת מעליו

אנשים עומדים ומנסרים בשקט את כל האנטנות הצרודות האשה שהכניסה אותנו שואלת מאיפה באנו אוה עונה צ'כיה ואני לא

זחל, דינוזאור כועס ותוקפני ככל שאוכל יותר רעב יותר ככל שרעב כך נושף (תנינים סוגרים מלתעותיהם על ידי ילדים, מרסקים גפים, עמוד שדרה וצוואר)

קולות הכתישה, צנימים נסדקים, פרוורים נושרים לרצפה, כך עוברת שעה לפחות ילדים שואלים לשמי ואני מאיתת אותו בערבית והם צוחקים

אסור היה להכנס, המחשבה על כל אחד מהבתים שהיו לי נגמר כך משאירה את הכאב בגרוני וממלאת את עיני בדמעות שאינני יכולה

חפשי שרותים ומצאתי בית ספר (המורות הסתכלו בי חצי מאימות וקצת שונאות רצייתי להגיד אני ילדה, אני לא עשיתי כלום)

נסיון ראשון אני חוזרת הביתה וכורעת ברך על הרצפה הקרה מודה על כך שחיי לא זמנו את צרותיהם של אחרים מחכה לאבנים שיבלעו אותי תחתי

בית עם דלת ירוקה או קירות בוהקים

לקום בבקר, לראות במראה את הצל של עצמי משחק מצחקק ומצביע לכיוון הדלת

בחלום אני מתהלכת עירמה בדירה המקסימה עם הקירות הצהובים והרצפה הרצפה, שרה אין לי מקום בקולי קולות

אולי אינני נבלעת מספיק בעברה של העיר, דברתי אל קירות המוזאון לאמנות מודרנית והם סרבו לענות

החברים היחידים כאן הם שרה ומתיאו, שרה ואני מדברות כל הזמן על דברים קשים, כבוש, גרוש, פליטים מתיאו לא מדבר

נסיון ראשון אני כורעת ברך ומשתטחת על המדרכה ברחוב רירטה (מס' 10) מחכה שהאבנים יבלעו אותי תחתי

כל היום אני מדברת ספרדית גרועה עד כדי כך שגם העברית שלי מתחילה להשמע חסרת אמת

הזרות שלי אינה ממשית משום שאף אחד לא מבחין בה מלבדי, כך כתבתי על הקיר בשרותים ברכבת התחתית

פחות חם מתל אביב גם הלחות נסבלת, חלצותי מלאות שער חתולים שערי לא מסרק עוד יום וכמה שעות אשוב לעצמי

נסיון שני אני כורעת ברך ומשתטחת על האדמה הלחה בגני ג'ואן ברוסה (מונטג'ואיק) מחכה שהאבנים יבלעו אותי תחתי

בחלום אני שורפת את זהותי במדורה כועסת המסריחה מגופות והאדמה האדמה, אני והיא מנתקות ללא כאב